

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15437,Chrzanowski-Wieslaw-Marian.html>
20.05.2024, 02:13

Chrzanowski Wiesław Marian

Wiesław Marian Chrzanowski, ur. 20 XII 1923 w Warszawie, zm. 29 IV 2012 tamże. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydz. Prawa (1945), doktorat (1975), habilitacja (1979), prof. (1987).

1940–1942 członek Młodzieży Wielkiej Polski, 1942–1945 Stronnictwa Narodowego, 1943–1944 Młodzieży Wszechpolskiej; 1942 i 1945 w redakcji „Młodej Polski”; żołnierz Narodowej Organizacji Wojskowej, nast. AK, uczestnik powstania warszawskiego, nast. żołnierz Narodowego Zjednoczenia Wojskowego. VII 1945 wznowił (z Tadeuszem Łabędzkiem) wydawanie pisma „Wszechpolak”. 1945–1946 członek Stronnictwa Pracy; prezes Stołecznego Koła Młodzieży i Zarządu Głównego Chrześcijańskiego Związku Młodzieży Odnowa.

1945–1946, 1947–1948 asystent na UW i w SGH w Warszawie; 1947–1948 redaktor „Tygodnika Warszawskiego”; 1954–1955 redaktor w Instytucie Wydawniczym PAX w Warszawie; 1955–1957 radca prawny w WSS Społem w Warszawie-Mokotowie tamże; 1957–1960 aplikacja adwokacka; 1960–1963 radca prawny w Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, 1963–1972 w Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego; 1972–1989 pracownik naukowy Spółdzielczego Instytutu Badawczego w Warszawie, 1981–1982, 1983–1989 kierownik Zakładu Prawa Spółdzielczego.

IV 1946 aresztowany, nast. zwolniony, w ukryciu, w III 1947 ujawnił się na mocy amnestii. XI 1948 aresztowany, I 1950 skazany na 7 lat pozbawienia wolności (osadzony we Wronkach i Rawiczu), VII 1954 zwolniony, w XII 1956 zrehabilitowany. XII 1956 – VI 1957 organizator (z Andrzejem Kazaneckim) Katolickiego Klubu Dyskusyjnego Start przy

Chrzanowski Wiesław Marian 3401 9.jpg

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 20-12-1923

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 29-04-2012

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Zarządzie Związku Klubów Sportowych Spółdzielczości Pracy w Warszawie; 1957–1958 uczestnik konspiracyjnych spotkań z członkami Ligi Narodowo-Demokratycznej; 1965–1981 członek tzw. Zespołu Informacyjnego przy Prymasie Polski. Po 1976 uczestnik spotkań z działaczami emigracyjnymi w Londynie; w 1977 autor artykułu krytykującego pomysły „finlandyzacji Polski” (*Rzecz o obronie czynnej i tzw. lewicy laickiej*, „Myśl Polska”, Londyn). 1976–1980 w kontakcie z ROPCiO i KIK, patron ideowy RMP.

Od 29 VIII 1980 członek Komisji Ekspertów MKS w Stoczni Gdańskiej, od IX 1980 doradca KKP/KK; 1980–1981 wiceprzew. Rady Programowo-Konsultacyjnej Ośrodka Prac Społeczno-Zawodowych przy KKP i KK. VIII – IX 1980 współautor (m.in. z Władysławem Siłą-Nowickim, Janem Olszewskim i Andrzejem Stelmachowskim) statutu niezależnych zw. zaw., pełnomocnik (z J. Olszewskim) „S” w postępowaniu rejestracyjnym. II 1981 negocjator „S” ws. rejestracji NZS. III 1981 uczestnik rozmów z władzami podczas kryzysu bydgoskiego. W 1981, po 21 latach starań, dopuszczony do wykonywania zawodu adwokata.

Po 13 XII 1981 interweniował u władz ws. zwolnienia internowanych. V – VIII 1982 doradca Zbigniewa Bujaka i TKK. 1983–1984 członek Prymasowskiej Rady Społecznej, współautor wydanych 5 IV 1982 *Tez Prymasowskiej Rady Społecznej w sprawie ugody społecznej*. 1983 doradca abp Bronisława Dąbrowskiego i ks. Alojzego Orszulika w rozmowach z gen. Czesławem Kiszczakiem dot. zwolnienia tzw. jedenastki. X 1982 – 1990 pracownik naukowy Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, 1987–1990 prodziekan Wydz. Prawa Kanonicznego. 1987–1988 członek Komisji Wspólnej Rządu i Episkopatu.

1989 współzałożyciel ZChN, do 1994 prezes Zarządu Głównego. Członek PAN, prezydium PAN, Komitetu Etyki w Nauce. Od 1990 członek KO. I – XII 1991 minister sprawiedliwości i prokurator generalny. 1991–1993 marszałek Sejmu, poseł RP z listy WAK. 1994–2012 wykładowca Wydz. Prawa Wyższej Szkoły Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie. 1997–2001 senator RP z listy AWS.

Autor licznych publikacji prawniczych oraz wspomnień: *Pół wieku, czyli rzecz o obronie czynnej* (1997), 2007–2012 członek Kapituły Orderu Orła Białego.

Odznaczony Orderem Orła Białego (2005), Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (1993), Orderem Świętego Grzegorza Wielkiego (2010).

1962–1969 rozpracowywany przez Wydz. III KS MO w ramach sprawy obserwacyjno-operacyjnej krypt. Mecenasa;
1969–1974 w ramach KE krypt. Spółdzielca. 13 III 1974 – 21 VI 1976 zarejestrowany przez Wydz. III KS MO jako TW ps. Spółdzielca, odbył kilka rozmów z funkcjonariuszem SB, ale rejestracji dokonano bez jego wiedzy i formalnego zobowiązania; w XI 1975 odmówił dalszych spotkań z SB. W 1992 znalazł się na tzw. liście Macierewicza, przygotowanej na podstawie zapisów ewidencyjnych SB, w związku z realizacją uchwały lustracyjnej Sejmu z 28 V 1992. W 2000 Sąd Lustracyjny oczyścił go z zarzutu współpracy z SB.

Anna Grażyna Kister

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)